

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 9 (142) вересень 2016 р.

У Луцьку створили громадську організацію «Військові капелани Волині». Як і навіщо це сталося – читайте на с. 5.
Світлина інформаційної служби єпархії

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

15 вересня – пам'ять преподобних Антонія та Феодосія Печерських

Народився Антоній 983 року в селянській родині у Любечі, що на Чернігівщині. У святому Хрещенні був названий Антипою. Батьки відзначалися великою побожністю та благочестям, тому від дитинства прищепили християнську віру синові. З юних літ він усамітнювався для молитви. Бажаючи самотнього життя, юний Антипа, мабуть, під впливом місцевого священика-грека почав мріяти про Афон.

Божим промыслом мрія Антипи збулася, і він невдовзі потрапив на Святу гору, де вже у VIII ст. жили християнські пустельники. Там юнак обрав собі духовним наставником старця Феоктиста. Старець побачив у юнака здібності до монашого подвигу і здійснив чин постригу та надав новопостриженому чернець ім'я Антоній. Коли він здобув духовну досвідченість, ігумен дав йому послух, щоб ішов на Русь і насадив чернецтво в цій новопросвіченій християнській країні.

Коли преподобний Антоній прийшов до Києва, тут було вже декілька монастирів, заснованих за бажанням князів греками. Але святий

Антоній не обрав жодного з них, оселився у дво-сажневій печері, викопаній пресвітером Іларіоном. Це було в 1051 р. Тут Антоній продовжував суворе чернече життя, яким славився на Афоні. Незабаром слава про нього рознеслася не лише по Києву, але й по інших руських містах. Багато хто приходив до нього за духовною порадою і благословенням. Деякі стали проситися до нього на проживання. Першим був прийнятий священик Никон, другим – Феодосій.

Преподобний Феодосій народився у просвіченій християнською вірою благочестивій родині княжого службовця у Василькові. Невдовзі, за повелінням князя, батьки переселилися в м. Курськ. Юнак ріс у премудрості та любові Божій, щодня ходив до храму і з величезною увагою слухав там Божественну Літургію. Залюбки читав духовні книги, передусім Святе Євангеліє. Усі дивувалися премудрості й розуму юнака, а він уже тоді почав думати, як постригтися в ченці, юний розум уже був спрямований на пошуки власного спасіння. Невдовзі він наважився залишити і матір (батько вже помер), і рідне місто та з'явився в Київ до преподобного Антонія.

Коли число сподвижників Антонія зросло

до 12, він віддалився на сусідню гору, вирив собі тут печеру і став трудитися в затворі. Феодосій залишився на колишньому місці; скоро він був обраний братією ігуменом і почав старатися про установа правильнього спільножителства за уставом цареградського Студійського монастиря. Сам преподобний був у всьому прикладом для братії: носив воду, рубав дрова, працював у пекарні, носив найпростіший одяг, раніше за всіх приходив до церкви і на монастирські

роботи. Окрім аскетичних подвигів, преподобний Феодосій відрізнявся великим милосердям до бідних і любов'ю до духовної освіти, прагнув прихилити до них і свою братію. В обителі він влаштував особливий будинок для проживання убогих, сліпих, розслаблених і на утримання їх виділяв десяту частку монастирських прибутків. Крім того, щосуботи посилав цілий віз хліба ув'язненим.

Заснована преподобним Антонієм і влаштована преподобним Феодосієм Києво-Печерська обитель зробилася зразком для інших монастирів і мала велике значення для розвитку Української Церкви. З її стін виходили знамениті архіпастирі, ревні проповідники віри і чудові письменники.

Із життя цих преподобних отців ми бачимо: вони настільки полюбили Бога, що забули про всі життєві піклування. Вони піклувались передусім про душу, про її спасіння. Великі труднощі та спокуси спіткали цих угодників Божих під час земного життя, але твердою вірою, гарячою любов'ю, упованням на Господа вони перемагали всі підступи лукавого.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 1 грн 88 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштово-каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

Владика Михайл – про любов до Луцька

З нагоди дня міста, яке обласний центр відзначав у серпні, митрополит Луцький і Волинський 13 липня поділився міркуваннями для державного телеканалу «Нова Волинь», як потрібно любити Луцьк.

Наше місто приваблює духовністю та людьми, зазначив архієрей. Багата історія Волинського краю свідчить про велику духовну історію та додає наснаги його розбудувати й піклуватися про нього. Владика впевнений: любити своє місто потрібно справами. Тому сьогодні, вважаючи себе лучанином не лише за проживанням, правлячий архієрей намагається зробити найбільше добрих справ для розвитку обласного центру. В першу чергу – облаштувати храми, які є окрасою міста.

Тож «хай під мирним небом процвітає наш древній град Лучеськ», – побажав владика.

На Маневиччині відбулася піша проща до джерела в Куликовичах

13 липня, в день Волинської ікони Божої Матері, вірні парафії Святителя Миколая Чудотворця в Колках провели піше паломництво в с. Куликовичі, до джерела на честь цього образу.

Ходу очолював маневичький декан і настоятель колківської громади протоієрей Андрій Закидальський. До богомольців долучився протоієрей Михайло Мельничук із Маневич.

Дорогою прочани читали ранні молитви, акафіст Пресвяті Богородиці, молилися за всіх жителів древнього Романова (історична назва Колок). На джерелі священники відслужили водосвятний молебень.

Цього року в прощі взяло участь близько сорока паломників. Як розповів о. Андрій інформаційній службі єпархії, таке богомільля вже вдруге організовується його парафією – як випробування духовних і фізичних сил та своєрідна перемога над собою.

Вікарій єпархії відправив святкову службу в Стрільчі

Єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла 24 липня очолював урочисту Літургію на честь свята рівноапостольної княгині Ольги у храмі Рівноапостольного князя Володимира с. Стрільче Горохівського деканату. Того дня відзначали також 15-річчя служіння на цій парафії протоієрея Андрія Лотоцького, 20-ліття з дня заснування церкви та 460 років із часу першої документальної згадки про це село.

Із владикою Матфеем співслужили декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель громади, інше місцеве духовенство та священнослужителі Львівської єпархії.

Преосвященний привітав парафіян із ювілеями та побажав Божого благословіння на багаті літа.

До торжества також долучилися голова райради Тарас Щерблюк, якому владика вручив церковну відзнаку, та сільський голова Володимир Волошенюк.

Владика Михайл: нам усім належить бути апостолами

24 липня, у день вшанування рівноапостольної Ольги, розповідаючи про життя цієї волинської, української та всеправославної благовісниці, митрополит Луцький і Волинський Михайл у проповіді на завершення недільної Літургії в кафедральному соборі Святої Трійці зауважив: «ми з вами також апостоли». У першу чергу – для наших дітей, яким передаємо знання про Святе Писання, та всім іншим, хто нас оточує. Але ми повинні не лише словами вказувати, як потрібно робити, але й діяннями. І тоді, коли ми самі будемо побожними і допомагатимем іншим, наслідуючи угодника, чиє ім'я носимо, нас називатимуть рівноапостольними XXI ст.

Привітавши іменинницю зі святом, владика побажав ревного служіння нашим небесним покровителям, чиї імена носимо і яких наслідуюмо в житті.

Митрополит Михайл привітав Віктора Кравчука із 65-річчям

Керуючий єпархією 25 липня взяв участь у відзначенні ювілейного дня народження заслуженого юриста України судді Віктора

Тринадцята неділя після П'ятдесятниці (Мф. 21:33–42)

Був один господар, що насадив виноградника. Він обвів його огорожею, видовбав у ньому чавило, вибудував башту, найняв до нього виноградарів і відійшов. Коли ж настала пора винозбору, поспав він слуг своїх до виноградарів, щоб узяти від них плоди, йому належні. А виноградарі, скопивши його слуг, кого побили, кого ж укаменували. Тоді він послав інших слуг, більше від перших, але ті вчинили й з ними те саме. Наприкінці послав до них свого сина, кажучи: «Матимуть пошану до мого сина». Та виноградарі, уздрівши сина, заговорили між собою: «Це спадкоємець. Убиймо його й заберемо собі його спадщину». І взявши його, вивели геть із виноградника й убили. «Отож, коли прибуде господар виноградника, що робить з тими виноградарями?» – запитує Ісус, розповівши цю притчу.

«Лютих люто вигубить», – відповіли йому, – а виноградник найме іншим виноградарям, що будуть давати йому плоди його своєчасно». Тоді Ісус сказав їм: «Чи в Письмі не читали ви ніколи: Камінь, що відкинули будівничі, став каменем наріжним? Від Господа це сталося і дивне в очах наших».

У цій притчі під рабами, посланими господарем виноградника, маються на увазі старозавітні пророки, а також апостоли, які продовжили їх справу. Дійсно, більшість пророків і апостолів загинуло

Віталій КЛИМЧУК

Кравчука, який у 2002–2012 рр. очолював Господарський суд області.

З нагоди 65-ліття презентовано книгу спогадів про ювіляра, в якій, зокрема, є кілька рядків високопреосвященного. «У Біблії чимало місця відведено суддям, – нагадує архієрей. – Говориться в багатьох місцях про Господа як найвищого непомилного Суддю, ціла велика епоха священної історії називається епохою суддів, а премудрий Соломон був зразком чесного судочинства. Люди кажуть, що є особливий професійний «від Бога»: священик, лікар, учитель, суддя. Трудно щось на це заперечити, адже на цих професіях багато в чому світ стоїть».

Також керуючий єпархією висловив подяку Вікторові Оксентійовичу за щедрі пожертви на будівництво та благоустрій волинських храмів і монастирів.

Єпархіяльний архієрей – на засіданні Священного Синоду

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 27 липня взяв участь у засіданні Священного Синоду, який відбувся в столиці під головуванням Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

На засіданні прийнято ряд важливих рішень, зокрема, щодо проведення Святої і Великого Собору Православної Церкви. Докладніше про це можна переглянути на сайті Cerkva.info.

Як ми раніше повідомляли, його високопреосвященство призначений тимчасовим членом Синоду на 2016 рік.

Володимирські священники вручили нагороди бійцям

Декан Володимира-Волинського протоієрей Юрій Пилипець разом із місцевими капеланами 27 липня відвідав військовослужбовців 14-ї ОМБр на полігоні в Рівному та благословив бійців, які приймали присягу.

З благословіння владика Михайла душпастирі вручили військовим церковні відзнаки та передали допомогу, висловлюючи подяку за їхню відданість Україні.

Високопреосвященний – про різницю між Київським і Московським Патріархатами

В ефірі телеканалу «Еспресо Ті-ві» 27 липня митрополит Михайл прокоментував недавню велику хресну ходу УПЦ (МП) та розповів про різницю між цією юрисдикцією й Українською Православною Церквою Київського Патріархату.

Для нас хресний хід у день вшанування пам'яті святого рівноапостольного князя Володимира – це звичне дійство, зазначив владика. І ми проводимо його далеко не вперше, коли люди зі всієї України з'їжджаються до Києва і звершуються

насилницькою смертю від рук «злих виноградарів». Під «плодами» маються на увазі віра і благочестиві справи, які очікував Господь від єврейського народу.

Пророча частина притчі, тобто покарання злих виноградарів і віддача виноградника іншим, виповнилася через 35 років після вознесіння Ісуса Христа, коли за полководця Тита вся Палестина була розорена і євреї розсіяні по світу. Царство ж Боже перейшло до інших народів, до язичників, які увірували у Христа.

Хоча ця притча безпосередньо відноситься до долі єврейського народу, вона стосується всіх віруючих у всі часи. Якщо Церква в цілому або ок-

ремо християнська душа будуть своєю жорстокосердістю та віроломством подібні до древніх ізраїльтян, то відкидання їх Богом і все, що показано в притчі, неминує. Тому стараймося жити благочестиво: в мирі, злагоді та любові, не роблячи зла і не піддаватися гніву, гордині, нечистій похоті та іншим гріхам, аби приносити Господу вгодні Йому плоди життя християнського.

не показовий, а молитовний хресний хід від Володимирського собору до пам'ятника князеві. Закінчується молитвою за Україну.

Якщо говорити про хресний хід Московського Патріархату, то в ньому деякі люди взяли участь, будучи обманутими тими, до чийого голосу прислуховуються. За словами високопреосвященного, вони не розуміють підтексту і їх використовує у своїй гібридній війні агресор.

Між нашими Церквами нема ніяких відмінностей ані у віровченні, ані в обрядах. Але Київський Патріархат стоїть на державницьких засадах, а Московський – на імперських. Тому, переконаний митрополит Михайл, в Україні потрібно або зняти з реєстрації юрисдикцію, яка має вивіску «Українська Православна Церква», а свій центр – за межами України, або ж нехай називаються так, як є: «Російська Православна Церква в Україні».

Переглянути передачу з єпархіяльним архієреєм можна за адресою: https://youtu.be/yVJ0B4_psxs.

«Благодать – це не газопровід: перекирив – не йде, відкрив – іде»

Митрополит Михайл в ефірі «5-го каналу» 28 липня прокоментував вислови прихильників Московського Патріархату, зокрема, учасників його хресного ходу в столиці України, про «неканонічність» Київського Патріархату.

Звинувачення МП, що наша Церква є «неканонічною і неблагодатною», – безпідставні. Архієрей пояснив, що «канони – це закони, які створюються для гармонійного життя в Церкві». Після розпаду СРСР і утворення незалежної України виникли всі законні підстави утворити свою Православну Помісну Церкву.

«Благодать посилає Бог, а не Московський Патріарх, – зауважив владика. – Благодать – це не газопровід: перекирив – не йде, відкрив – іде. Благодать посилає Бог через віру самої людини, яка готова її прийняти».

Докладніше послухати ці та інші міркування митрополита Михайла можна тут: https://youtu.be/09Qs_DpdaY.

Владика Михайл – про резолюцію польського Сейму

Наш митрополит прокоментував ухвалення Сеймом Польщі резолюції «Про встановлення 11 липня Днем пам'яті поляків – жертв геноциду, вчиненого ОУН-УПА».

31 липня на завершення недільної проповіді в кафедральному соборі Святої Трійці архієрей зазначив, що такі документи навіть не заслуговують на увагу. «Немає значення, чи ти українець, чи поляк. Якщо ти вбивав, то ти вбивця, – підкреслив владика. – Не може бути один виправданий, а інший осуджений у цій трагедії. Це – неправильно!» То справа поляків, що вони вважають цю подію

геноцидом, а воїнів УПА – злочинцями. Для нас же УПА – це військова організація, яка захищала українців, відстоювала українські інтереси.

За словами високопреосвященного, хай там що, а в стосунках із нашими сусідами ми повинні шукати вектор спільних інтересів та продовжувати будувати дружні відносини. Важливо думати про завтрашній день, а не про вчорашній, думати про майбутнє, шануючи загиблих, та висвітлювати події не з ворогуючої точки зору, а з історичної та правдивої.

На завершення митрополит Михайл закликав вірних шукати те, що людей об'єднує, а не роз'єднує. «Бо об'єднує життя, розуміння смерті та Страшного Суду Божого».

Священик долучився до відзначення дня Володимира-Волинського

Помічник декана протоієрей Ігор Бігун 31 липня взяв участь у святкових заходах, приурочених до дня міста.

Зокрема, священнослужитель разом із представниками влади та громадськості поклав квіти до стел загиблих у Другій світовій війні та загиблих воїнів АТО і долучився до відкриття святкового фестивалю.

У Жидичинській обителі показали документальний фільм

Кінопоказ й обговорення фільму «Хоттабич та його команда» про життя медика-волонтера 31 липня відбулися в чоловічому монастирі Святителя Миколая Чудотворця у с. Жидичин Ківерецького деканату. Захід провела Волинська обласна бібліотека для юнацтва за почином та за участі молодіжного братства «Мирт», що діє при цій обителі.

Як зазначила голова братства та ведуча показу Любов Фрадинська, цей фільм спрямований, щоб нагадати: війна триває і кожен може наблизити її перемогу своїми діями. Так само, як медик-волонтер Хоттабич, який створив своїми силами команду із п'яти екіпажів, що вивозять поранених із найгарячіших точок фронту.

Після перегляду учасники заходу поспілкувалися з бійцем 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади Павлом Ковальським. Він отримав поранення під Дебальцевим і зараз є активним волонтером. Павло подякував усім, хто про них не забуває, та висловив захоплення медиками, які, ризикуючи власним життям, рятують бійців під обстрілами.

Представники єпархії молитовно вшанували Лесю Українку

З нагоди 103-ї річниці кончини видатної поетеси священники відправили заупокійні літії.

У Луцьку, на Театральному майдані перед пам'ятником, 1 серпня молитву очолював клірик парафії Холмської Богоматері священник Артем Кованський. А в с. Колодяжне Ковельського районного деканату, де письменниця проживала, настоятель місцевої парафії Святителя Миколая Чудотворця протоієрей Іван Оринчак служив панахиду 31 липня в літературно-меморіальному музеї.

Лариса Косач-Квітка померла 1 серпня 1913 р. в м. Сурамі (Грузія).

Військові капелани з Волині вручили бійцям нагороди

Священики Олександр Вронський, Андрій Мовчанюк та Іван Гурев – учасники ГО «Військові капелани Волині» – 1 серпня відвідали тилову базу 4-ї роти «Січ» полку «Київ».

Як розповів інформаційній службі єпархії о. Олександр, з благословіння митрополита Михайла душпастирі окропили освяченою водою бійців, вручили церковні нагороди – їм та командирі роти Максимові Морозову.

Також духовенство передало матеріальну допомогу від парафій єпархії.

Волинські архієреї молитовно вшанували пророка Іллію

2 серпня в обласному центрі та деканатах єпархії відбулися святкові богослужіння у день пророка Іллі.

Зокрема, в луцькому кафедральному соборі Святої Трійці Божественну Літургію очолював митрополит Луцький і Волинський Михайл. А єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння керуючого єпархією став очільником відправи у храмі Преображення

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

Господнього обласного центру (мікрорайон Черничі). Цього дня тут проводять відпустове свято, адже явлення пророка Іллі відбулося під час Преображення Господнього. Разом із вікарієм служили настоятель цієї парафії протоієрей Борис Григлевич, інше міське та районне духовенство.

Відспівали художника
Миколу Кумановського

3 серпня чин похорону відправив староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець.

Священнослужитель висловив родині спочилого співчуття та зауважив: так само, як молодий хлопець прийшов до Ісуса Христа, запитав – «Як успадкувати вічне життя?» й почув, що потрібно не лише виконувати заповіді Божі, але й роздати ближнім своє майно, так і художник у картинах роздає свій талант, як майно. Також о. Володимир заклав усі подякувати в молитві за те, що Микола, як свіча, ніколи не тлів, а лише яскраво горів та надихав.

Миколу Кумановського поховали на міському цвинтарі біля с. Гаразджа.

Слово Церкви – поліції

3 серпня на Театральному майдані Луцька митрополит Михаїл освятив 14 автомобілів для груп реагування патрульної поліції територіальних підрозділів ГУ НП України у Волинській області.

У слові владика зауважив, що найважливіше для поліцейських – уберегти життя та майно людей і підтримувати правопорядок. Архієрей побажав правоохоронцям, аби вони завжди, перемагаючи злочинність, поверталися додому та стояли на засадах закону, правди і любові. Адже без цих чеснот трудитися буде важко. «Хай Господь вам дає добрий зір, чуйне вухо, м'яке, але справедливе серце».

У заході також взяла участь: голова ОДА Володимир Гунчик, в.о. начальника ГУ НП генерал поліції Петро Шпиґа, заступник голови Національної поліції України підполковник Олександр Фацевич, інші представники влади та громадськості.

Після урочистої частини віце-канцлер та старший капелан епархії протоієрей Олександр Безкорвайний освятив одну з дільниць груп швидкого реагування патрульної поліції у с. Боратин Луцького районного деканату.

Наступного дня, 4 серпня, митрополит взяв участь у заході з нагоди Дня Національної поліції, що відбувся у клубі ГУ НП України у Волинській області.

У Володимирі-Волинському учасником такої урочистості став помічник декана протоієрей Ігор Бігун.

На «Бандерштаті» лунала молитва

7 серпня, в останній день десятого Всеукраїнського фестивалю «Бандерштат – 2016» на іподромі Центрального парку культури і відпочинку ім. Лесі Українки учасники помолилися за кращу долю Вітчизни. На запрошення ГО «Всеукраїнський молодіжний рух "Національний альянс"» та з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла службу провів настоятель парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона, що у Волинському онкологічному диспансері м. Луцька, священник Володимир Стеблина.

За відправою на малій акустичній сцені душпастир побажав присутнім не лише відпочивати і розважатися, але й духовно підрости, відчувати дух єдності та патріотизму.

Як розповів о. Володимир інформаційній службі епархії, після молитви її учасники дякували священнику та брали благословіння на дорогу додому.

Відбулися архієрейські Служби
з нагоди свята Пантелеймона

9 серпня, у день великомученика і цілителя Пантелеймона, в Луцьку, Володимирі-Волинському, Ковелі, Люблинці та в кількох селах епархії відбулися празничні Богослужіння.

Зокрема, в кафедральному соборі Святої Трійці Божественну Літургію очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл, а єпископ Володимир-Волинський Матфей був предстоятелем Відправи храмового празника в Люблинці Ковельського районного деканату.

ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ

ВИПУЩЕННЯ З КОВЧЕГА
ВОРОНА І ГОЛУБА

«Після сорока днів Ной відчинив зроблене ним вікно ковчегу і випустив ворона, [щоб бачити, чи спала вода з землі,] який, вилетівши, відлітав і прилітав, доки не осушилася земля від води. Потім випустив від себе голуба, щоб побачити, чи зійшла вода з лиця землі, але голуб не знайшов місця спокою для ніг своїх і повернувся до нього в ковчег, тому що вода була ще на поверхні всієї землі; і він простягнув руку свою, і взяв його, і прийняв до себе в ковчег. І почекав ще сім днів інших і знову випустив голуба з ковчегу. Голуб повернувся до нього у вечірній час, і ось, свіжий оливковий листок у дзьобі в нього, і Ной дізнався, що вода зійшла з землі.

Він почекав ще сім днів інших і [знову] випустив голуба; і він уже не повернувся до нього. Шістсот першого року [життя Ноя] до першого [дня] першого місяця припинилася вода на землі; і відкрив Ной покрівлю ковчегу і подивився, і ось, обсохла поверхня землі. Й у другому місяці, до двадцять сьомого дня місяця, земля висохла. І сказав [Господь] Бог Нюю: вийди з ковчегу ти, і дружина твоя, і сини твої, і дружини синів твоїх з тобою; виведи із собою всіх тварин, що з тобою, від усякої плоті, з птахів, і худоби, і всіх плазунів, що плазують по землі: нехай розійдуться вони по землі, й нехай плодяться і розмножуються на землі» (Бут. 8:6–17).

«Після сорока днів Ной відчинив зроблене ним вікно ковчегу і випустив ворона, [щоб бачити, чи спала вода з землі,] який, вилетівши, відлітав і прилітав, доки не осушилася земля від води».

Весь цей розділ говорить про засоби, якими Ной пересвідчувався в припиненні потопу. Оскільки ковчег Ноя, як ми бачили вище (6:16), не мав бічних вікон, які відкривали наслідки потопу, а освітлювався єдиним отвором зверху, то Ной, щоб оглянути стан землі, вдався до випускання птахів: спочатку ворона, а потім голуба.

«Потім випустив від себе голуба, щоб побачити, чи зійшла вода з лиця землі...»

Нове випущення Ной зробив через сім днів після першого (10 ст.); цього разу він випустив голуба, що більше відповідає меті, оскільки голуб харчується зернами і боїться вологи.

«...але голуб не знайшов місця спокою для ніг своїх і повернувся до нього в ковчег, тому що вода була ще на поверхні всієї землі...»

Картинне зображення факту, з якого Ной переконувався, що земля ще не придатна для проживання на ній не тільки людей, але навіть і птахів.

«І почекав ще сім днів інших і знову випустив голуба з ковчегу».

Це часте повторення семиденного періоду може служити доказом того, що тижневе числення часу було тоді вже добре відомим.

«Голуб повернувся до нього у вечірній час, і ось, свіжий оливковий листок у дзьобі в нього, і Ной дізнався, що вода зійшла з землі».

Це було свідченням того, що земля вже трохи просохла, так що відкривалася можливість провести на ній цілий день, до заходу сонця.

«...і ось, свіжий оливковий листок у дзьобі в нього...»

Це найкращий доказ того, що на землі вже почало прокидатися нове життя. Крім того, оливкове дерево, з якого видобувається олей, або олива, і який служить в Священному Писанні символом радості й миру, давало Ноеві заспокоїливу вказівку на припинення Божественної карі.

«Він почекав ще сім днів інших і [знову] випустив голуба; і він уже не повернувся до нього».

Цього разу голуб вже не повернувся, чим довів, що на землі вільно можна жити і людині.

«Шістсот першого року [життя Ноя] до першого [дня] першого місяця припинилася вода на землі; і відкрив Ной покрівлю ковчегу і подивився, і ось, обсохла поверхня землі».

Це хронологічні дати закінчення потопу, які, таким чином, припадали на перший день нового року, тобто на початок місяця тішрі (вересень-жовтень).

«Й у другому місяці, до двадцять сьомого дня місяця, земля висохла».

Але повне осушення землі відбулося тільки в кінці другого місяця, рівно через рік і десять днів після його початку (7:11).

Об'єднуючи тепер усі наявні в Біблії

хронологічні дати потопу, бачимо, що загальна його тривалість становила 364 дні (220 + 88 + 56), тобто цілий сонячний рік. Буттеписьменник же чітко дає зрозуміти, що потоп тривав рік і десять днів; звідси, з великою ймовірністю, мож-

на зробити висновок, що в епоху потопу існувало ще сонячне числення і лише пізніше, за часів Авраама чи навіть Мойсея, воно було переведено на місячне.

«І сказав [Господь] Бог Нюю: вийди з ковчегу ти, і дружина твоя, і сини твої, і дружини синів твоїх з тобою...»

Як колись входив до ковчегу Ной за особливі Божественні веління, так і виходить з нього не раніше, ніж отримує про це Божественне одкровення.

Спогад про потоп становить одну з найпоширеніших традицій древнього світу, причому самі деталі цих розповідей нерідко розуче близько збігаються з біблійною історією. Особливо це можна сказати щодо знаменитої шумерської поеми про Гілгамеша, відкриту в найдавніших клинописних текстах. Паралельне зіставлення цієї поеми з біблійним сказанням не залишає жодного сумніву про їхню тісну спорідненість, а глибока древність і документальність клинописних текстів дає сильну зброю біблійній апологетиці в боротьбі з раціоналістичною критикою.

«...Виведи із собою всіх тварин, що з тобою, від усякої плоті, з птахів, і худоби, і всіх плазунів, що плазують по землі: нехай розійдуться вони по землі, й нехай плодяться і розмножуються на землі».

З приводу цих слів Божественного веління, які безпосередньо відносяться до тварин, але стосуються також і людини, святий Іоанн Золотоустий говорить: «Дивись, як цей праведник знову отримує те благословення, яке отримав Адам до злочину. Як той, відразу після створення свого, почув: І благословив їх Бог, кажучи: плодяться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю (1:28), так і ці тепер плодяться і розмножуються на землі. Тому що як Адам був початком і коренем усіх, хто жили до потопу, так і цей праведник стає ніби закваскою, початком і коренем усіх після потопу».

Священник Андрій ХРОМЯК,
викладач ВПБА, кандидат богословських наук

У Люблинці знову провели
благодійний ярмарок

Парафія Великомученика і цілителя Пантелеймона (настоятель священник Матвій Олійник) долучилася до організації та проведення чергового добродійного дійства на підтримку лікування хворих на лейкемію двох трирічних близнюків. Раніше інформаційна служба повідомляла про благодійний ярмарок на підтримку одного з близнюків – Матвія, проте невдовзі захворів і другий хлопчик – Тимофій.

За словами о. Матвія, 7 серпня солодощі та сувеніри, виготовлені руками вірян, спочатку продавали на місцевому футбольному стадіоні, де проходили товариські ігри між командами Люблинця, Ковеля, Львова, Одеси, Борисполя. Пізніше відбувся благодійний концерт у центрі селища, який також супроводжував ярмарок.

11 серпня стало відомо, що понад сім тисяч гривень зібрані парафією Ковеля для недужих дітей, які зараз разом із матір'ю перебувають в онкогематологічному відділенні обласної дитячої лікарні.

Бажаючи допомогти: номер картки Приватбанку – 5168 7420 1960 9647, Денисюк Людмила Володимирівна, тел. (050) 755–59–25.

Владика Матфей – про актуальність
свята Маккавеїв

12 серпня, перед днем Винесення хреста Господнього, вийшло інтерв'ю єпископа Володимир-Волинського Матфея на релігійному інтернет-ресурсі «Духовна велич Львова» (Velychliv.com).

Історія мучеників Маккавеевих нагадує про необхідність берегти чистоту віри й протистояти її пошкодженню, зазначив зокрема вікарій епархії. Адже і сьогодні Господь дарує нам свободу волю, а «вибір серцем і душею відкриває нам великий дар любові і віри».

Повністю публікацію можна прочитати на сайті Pravoslavivolyani.org.ua, у розділі «Статті».

Владика Михаїл: дякувати Господу
потрібно і за скорботу, і за радість

14 серпня, в день мучеників Маккавеевих та винесення хреста Господнього, у проповіді на завершення Літургії у кафедральному соборі Святої Трійці митрополит Луцький і Волинський Михаїл зазначив, що це день подяки «Богові за все, що Він звершив для нас, і людям, які нам допомагають».

«Сьогодні ми освячуємо плоди, які уже дозріли: пшеницю, квіти, мак, мед... Християни приходять до храму, щоб принести Богові із вдячністю ці плоди. Хоча розуміння подяки не завжди присутнє у нашому житті. Багато речей ми сприймаємо, як належне: має вирости, мають принести, мають дати. Але ніхто нічим нам не зобов'язаний. Навіть Бог». На підтвердження цього владика Михаїл нагадав: «Усе, що в молитві попросите, – віруйте і дається вам. Якби виконання наших потреб було б Його обов'язком, то не було би слів прохання, на які Господь реагує і дає все, що ми просимо».

Тому, дякуючи Всевишньому за все – за скорботу і за радість, – ми повинні бути вдячними і ближнім нашим, у першу чергу батькам за дар життя, адже все це служить для нашої спасіння.

У Любомлі відбулася міжконфесійна
молитва за мир

14 серпня на центральній площі міста декан протоієрей Віктор Возняк взяв участь у молитві за мир в Україні спільно з представниками інших конфесій.

У слові до учасників о. Віктор зазначив, що біда стирає межі між вірними різних сповідуваних, тим більше, що «Бог – один для всіх».

Правлячий архієрей про
реставрацію Троїцького собору

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл дав інтерв'ю інтернет-виданню «Волинський інформаційний портал» (vip.volyn.ua), у якому розповів, зокрема, про реставраційні роботи в кафедральному соборі Святої Трійці та подорож Україною нової ікони з Луцька.

Владика пояснив, що роботи в головному храмі краю та на його території здійснюються, щоби зберегти цю пам'ятку архітектури національного значення. Потрібно зробити так, аби було гарно та практично. За словами високопреосвященного, реставрація проводиться згідно з чинним законодавством,

Не розумієте деяких місць у Святому Письмі? Бажаєте ґрунтовних пояснень окремих цитат із Біблії? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; hazeta.vyev@gmail.com

Продовження на с. 4

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Холмська чудотворна ікона Богородиці Кінець XI ст. Візантія. Дерево (кипарис), левкас, темпера, золото, срібло, золочення, емалі. Зберігається у Музеї волинської ікони. Реставратор А. Квасюк.

Холмський чудотворний образ Богородиці з Дитятком – один із найдавніших у світі богородичних образів, унікальна пам'ятка візантійського мистецтва константинопольського письма. За церковними легендами, це одна з апостольських ікон, принесена в Русь-Україну ще за часів князя Володимиром.

Реліквія належить до іконографічного типу «Дексіократуса» (грец. Праворучиця), в основі якого – уподібнення Богоматері до шкіни, тобто церкви, де Христос як Первосвященик править Літургію та приносить Самого Себе у жертву за людські гріхи. Напівлежача поза Спаси символізує закликування Його Матір'ю як дитини й одночасно оплакування Його як сина, Який прийняв мученицьку смерть. Ісус Христос правицею благословляє, у лівій руці тримає білий сувій – символ християнського віровчення.

З XIII ст. ікона знаходилась у Холмі, столиці Волинсько-Галицького князівства, де прославилась багатьма чудесами. З нею пов'язано імена видатних історичних постатей України, Росії, Польщі – князя-короля Данила Галицького, російського імператора Олександра III, польського короля Яна-Казимира.

У XVII ст. холмський греко-католицький єпископ Яків (Суша) видав книгу «Фенікс...», у якій описується ікона та більш як сімсот чудес порятунку і зцілень людей після молитви біля неї. Виявляючи найбільшу пошану до Холмської ікони Богородиці, на її честь християни влаштовували величні святкування, кріпили до неї особисті дарунки – вотиви, дорогоцінні прикраси, з яких пізніше неодноразово викарбовували коштовні ризи, жодні з яких, на жаль, не збереглися. У 1765 р. спеціальним указом папи Римського Климента XII ікона була визнана чудотворною і коронована двома золотими вінцями.

Найдраматичнішим в історії реліквії стало XX ст. Під час Першої світової війни ікону вивезли з Холма до Москви, потім до Києва, де зберігали у Флорівському монастирі. Згодом, щоб уникнути конфіскації у період воєнничого атеїзму, її розібрали на три окремі дошки і перехували у різних родин. Тоді ж зникли срібні ризи XIX ст. У 1943 р. стараннями митрополита Іларіона (Огієнка) святиню повертають до Холма, де

вона пробула до літа 1944 р. Після закінчення Другої світової війни для більшості віруючих доля ікони була незнаною. Не виключалася навіть версія, що вона згоріла у палаючому ешелоні. Сьогодні вже відомо, що понад п'ятдесят років образ таємно зберігала родина православного священика з Холма Гавриїла Коробчука, переселеного в Україну. У 2000 р. його дочка Надія Горлицька передала Холмську чудотворну ікону Богородиці до Волинського краєзнавчого музею. В умовах договору про передачу вказувалося, що ікона передається у довільне зберігання до музею, її буде відреставровано, надійно збережено та досліджено науковцями, вона перебуватиме у вільному доступі для прихильників усіх віросповідань.

За тисячолітню історію ікона стала святинею для православних, греко- і римо-католиків. Найновіші матеріали щодо вивчення давнього образу задрукувалися у наукових збірниках музею. На відреставрованій іконі відкрито автентичний живопис XI ст., якому притаманні духовна глибина та високий професійний рівень виконання. Реліквія вирізняється стилістикою, що тяжіє до елліністичної традиції, яка була з часом утрачена, тому Холмська ікона Богородиці домінує серед відомих найдавніших пам'яток сакрального мистецтва. Досліджено, що її написано на трьох кипарисових дошках темперними фарбами. На звороті зроблено напис «КИПАРИС», який, імовірно, відноситься до XVII ст. Образ прикрашають три прямокутні золоті й одна кругла срібна золочена пластини XII–XIII ст., оздоблені різноколірною перегородчастою емаллю.

За давньою традицією, у свято Різдва Богородиці (21 вересня) – день пошанування Холмського чудотворного образу – до ікони у музей організовуються особливо урочисті та велелюдні хресні ходи. Тут молилися Предстоятелі Церков, Президенти України, державні й політичні діячі, посли й консули багатьох країн, миряни й священнослужителі різних християнських конфесій України, Польщі, Росії, Білорусі, США, Канади, Австралії та ін.

З'явившись в Україні на межі тисячоліть, Холмська чудотворна ікона Богородиці стала символом істинності й непереможності віри, як Туринська плащаниця у Ватикані, Володимирська (Вишгородська) ікона Богородиці – у Росії, Ченстоховська (Бельська) – у Польщі.

Світлана ВАСИЛЕВСЬКА, Ангеліна ВИГОДНИК, провідні наукові співробітники Музею волинської ікони

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2, 3

і критика окремих громадських активістів є необґрунтованою.

Під час спілкування з журналістом ішлося також про нову ікону «Луцька Покрова», створену за видінням одного з парафіян собору. Митрополит Михаїл розповів, що цей образ уже побував у столиці та на Сході України.

Прочитати повністю інтерв'ю, яке вийшло 16 серпня, можна на епархіальному сайті Pravoslavivolyani.org.ua, у розділі «Статті».

Запрацював сайт парафії с. Струмівка

Громада Всіх українських святих у цьому селі Луцького районного деканату відкрила свій сайт за адресою: Cerkva-strumivka.org.

Веб-ресурс пропонує ознайомитися з історією та новинами православної громади, яку очолює настоятель протоієрей Михайло Янкевич, переглянути світлина тощо.

Душпастирі обговорили викладання християнської етики

17 серпня в ковельському Культурно-просвітницькому центрі відбулося засідання круглого столу «Духовна освіта на Волині: стан, проблеми й перспективи», повідомив сайт Cerkva-kovel.com.ua. Київський Патріархат представляли декан богословського факультету Волинської православної богословської академії протоієрей Василь Лозовицький, ковельський міський декан протоієрей Анатолій Александрук та його заступник протоієрей Василь Фурман.

Вони, а також голова луцького міського методичного об'єднання вчителів основ християнської етики матінка Наталія Ротченкова виступили під час обговорення нагального питання – викладання морально-етичних предметів у загальноосвітній школах області.

Архієрей: ніхто, крім Бога, не зробить чуда для нас

19 серпня, в день Преображення Господнього, митрополит Луцький і Волинський Михаїл на завершення Літургії у кафедральному соборі Святої Трійці розповів про сутність чуда, яке проявив Господь перед учениками на горі Фавор.

«Преображення – це не просто зміна, це утвердження апостолів у тому, що вони воістину ідуть за самим Христом Богом», – зазначив владика. Адаже в процесі слідування завжди зароджується сумнів, тому що людина нестійка у своєму переконанні від початку і до кінця, нестійка перед спокусами. Особливо коли ці випробування стосуються залежного від нас матеріального або фізичного.

І час нашого земного життя – це час випробувань, коли нам потрібні додаткові орієнтири та стимули. І Церква дає нам орієнтири – життя святих, які ми читаємо та вшановуємо, а стимули – це Причастя, в якому єднаємося з Господом. Також додає стимулу чудо, яке Бог проявляє в нашому житті, адже у кожного є моменти, коли розумієш, що ніхто, крім Всевишнього, не міг це зробити для тебе.

Ось так і в момент Преображення: Всевишній укріпив апостолів, що вони справді бачать Сина Божого, щоб не просто захоплюватися чудом, а щоб укріпитися у вірі.

Тому сьогодні ми прийшли з дарами, аби подякувати Творцеві, що з Його благословіння та нашої праці виріс урожай, та освятити продукти, які укріплять нас, щоби, проживши черговий день, прославити Бога.

Іванічі: волонтер удостоївся відзнаки

19 серпня, в день Преображення Господнього, в Іваничах, у храмі Казанської ікони Богоматері, на завершення урочистого Богослужіння вручено благословенну грамоту волонтерів Петру Сопронюкові. Її з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла вручив

помічник декана, настоятель парафії протоієрей Андрій Мельничук.

Митрополит Михаїл долучився до святкування дня міста

20 серпня він взяв участь в урочистій академії на Театральному майдані, під час якої було вручено державні нагороди.

На завершення дійства з благословіння владика архієрейський хор «Оранта» виконав духовний гімн «Боже великий єдиний, нам Україну храни».

Священик побував на «Богатирських іграх»

Настоятель парафії Преподобного Іова Почаївського м. Луцька (бульвар Дружби народів, 16) священик Олександр Вронський із благословіння митрополита Михаїла 20 серпня відправив молитву перед початком фіналу Кубка України зі стронгмену.

У душпастирському слові о. Олександр побачив усім Божого благословіння та перемоги не лише у спортивному змаганні, а й над щоденними труднощами.

Керуючий епархією очолив свято Тростянецької ікони

21 серпня, в день вшанування чудотворного образу Богоматері з Дитятком, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Боже-ственну Літургію у храмі Святої Трійці с. Тростянець Ківерецького деканату. Із владикою служили настоятель парафії протоієрей Сергій Ледовок, священнослужителі Луцького міського благочиння, Львівської епархії та місцевого духовенства.

У проповіді архієрей зауважив, що сьогодні до Божого дому прийшли різні люди, які мають на серці бажання воздати шану, помолитися, отримати заступництво Спасителя і Діви Марії. Наші предки будували цей храм як захист духовних цінностей Русі-України. Тому «нехай

Пресвятая Богородиця захистить усю Україну від усякого лиха і благословить життя мирне», – побажав високопреосвященний.

Після Відправи вручено церковні відзнаки тим, хто особливо потрудився на духовній ниві, зокрема Сергієві Мосійчуку та Любові Карп'юк.

До молитви долучився сільський голова Олександр Ковальчук.

Напередодні свята о. Сергій зустрів піших паломників, які йшли з Луцька, щоби вшанувати чудотворну реліквію.

У Маневичах пом'янули загиблого під Іловайськом

Заупокійну літію на кладовищі біля пам'ятника 18-річному Андрієві Снітку відслужив 21 серпня настоятель парафії Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії, що в райцентрі, протоієрей Михайло Мельничук.

Боець полку «Азов» загинув 20 серпня два роки тому. Разом із друзями він потрапив у засідку бойовиків. Коли хлопцеві побачив гранату, то накрив її своїм тілом, урятувавши побратимів. На його честь назвали школу в Маневичах.

Віддати шану полеглому приїхали активісти цивільних корпусів «Азов» із Волині та Львівщини.

«Поліське літо з фольклором» розпочали з молитви

21 серпня в кафедральному соборі Святої Трійці митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив молебне для учасників XIV Міжнародного фестивалю «Поліське літо з фольклором». Із владикою служило духовенство цього храму.

Після привітання високопреосвященного мистецької делегації виконали духовні твори своїх народів. Вони вручили дарунки епархіальному управлінню та одержали з рук архієрея сувеніри із православною символікою.

Закінчення на с. 6

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

На місці зародження УПА
освячено храм Усіх українських святих

В урочищі Вовчак Турійського деканату відкрили першу чергу історичного комплексу «Волинська січ» та відбулася освята нового храму Всіх святих землі Української. Чин освячення та Божественну Літургію 28 серпня, в день Успіння Пресвятої Богородиці, очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

На завершення Відправи архієрей вручив благословенні грамоти голові Турійської районної організації ВО «Свобода» Василеві Мазурку та іншим достойникам, які збудували святиню у Вовчаку.

З високопреосвященним служив турійський декан і настоятель храму протоієрей Микола Даньків, інше місцеве духовенство.

Як повідомив сайт svoboda.org.ua, керівник луганської «Прогресу» Євген Дзюба подарував храму ікону святих Миколая Чудотворця.

Цього ж дня тут відправлено панахиду перед монументом «Воїну УПА», що неподалік церкви, на території комплексу «Волинська січ».

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина з сайту Volynnews.com

ВАРТО ЗНАТИ

ЕПАРХІЯ ВІДЗНАЧИЛА ДЕНЬ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

Близько 200 священнослужителів та понад 1300 мирян Волині 28 липня побували в Києві, взявши участь у хресному ході з нагоди свята рівноапостольного великого князя Володимира та Дня хрещення Київської Русі-України.

Розпочалося дійство Божественною Літургією в кафедральному Свято-Володимирському соборі, яку очолив Патріарх Філарет. Серед єпископату нашої Церкви з ним служили, зокрема, митрополит Луцький і Волинський Михаїл та єпископ Володимир-Волинський Матфей.

Багатотисячна хресна хода рухалася від собору на Володимирську гірку. Там перед пам'ятником рівноапостольному відслужили молебень за Україну та заупокійну літію по українських воїнах

і мирних мешканцях, які загинули на Донбасі під час нашестя чужинців.

Із благословіння владыки Михаїла учасники ГО «Військові капелани Волині» не лише долучилися до молитви, а й разом з учасниками ГО «Спілка воїнів АТО Волині» забезпечували громадський порядок під час ходи вірян.

У Володимирі-Волинському того ж дня відбулося подвійне торжество.

Відзначення у цьому районі Дня хрещення Київської Русі-України у шануванням рівноапостольного великого князя Володимира поєдналися з днем міста. Розпочалося воно зі святкових Богослужінь у храмах.

Від собору Різдва Христового, церков Св. Володимира Великого та Святителя Василя Великого

вирушили хресні ходи, які об'єдналися в Слов'янському парку, біля пам'ятника хрестителю й засновнику Володимира-Волинського. Тут помічник міського декана протоієрей Ігор Бігун очолював молебень.

Привітавши учасників свята, о. Ігор вручив церковну відзнаку групі жінок, які постійно плетуть маскувальні сітки для українських воїнів на Сході України.

Серед багатьох мирян у молитві взяв участь міський голова Петро Саганюк.

А 31 липня в с. Будятичі Нововолинського деканату (Іваничівський р-н), на ймовірній батьківщині князя Володимира, з нагоди Дня хрещення Київської Русі-України декан протоієрей Стефан Фультес очолював молебень за мир та спокій

у державі перед пам'ятним знаком рівноапостольному. Разом із благочинним служило духовенство деканату.

У слові о. Стефан зазначив, що в історії ім'я цього святого князя записано золотими літерами як хрестителя та просвітителя. Завдяки йому Християнство стало духовною силою нашого народу, що живе та зміцнюється вірою.

До молитви, зокрема, долучилася Валентина Приступа – директор Нововолинського вищого професійного училища, на території якого розташовано пам'ятник угодників.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина інформаційної служби єпархії та з архіву священника Івана Борового

КАПЕЛАНСТВО

Створено об'єднання військових капеланів єпархії

На прохання ініціативної групи з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла у Волинській православній духовній академії 26 липня відбулись установчі збори громадської організації «Військові капелани Волині». У них взяли участь близько двадцяти священників, які духовно опікуються військовиками.

Ця робота – як у зоні АТО, так і на Волині – та співпраця в різних об'єднаннях учасників бойових дій на Донбасі, долучення до патріотичного виховання молоді привели душпастирів до необхідності створити свою спілку. В ній ділитимуться досвідом, шукатимуть розв'язання проблем.

На засіданні обговорили шляхи вирішення цілей нової спілки. Ухвалено, що «Військові капелани Волині» мають бути юридичною особою з трьома кущовими осередками, своїми атрибутами. Розглянули проекти установчих документів.

Головою організації обрано настоятеля громади Покрови Пресвятої Богородиці с. Княгининок (колишні Маяки) Луцького районного деканату протоієрея Михаїла Бучака, головою ревізійної комісії – насельника Жидичинського монастиря Святителя Миколая Чудотворця ієромонаха Макарія (Дядюся).

А вже 29 серпня офіційно зареєстрована громадська організація

«Військові капелани Волині» провела святкове зібрання. Перед цим у кафедральному соборі Святої Трійці митрополит Михаїл очолював молебень і освятив її прапор.

Владыка зазначив, що війна на Сході проявила ще один напрямок діяльності священнослужителів, яких ми називаємо військовими капеланами, – духовну опіку. Наша мета – духовно підтримати не лише військових, але й мирне населення, яке постраждало під час війни. І така спілка поєднує в собі тих, хто служить, із тими, хто відслужив, аби координувати дії для допомоги нашій армії.

Під час засідання капеланів в актовому залі ВПБА виступив о. Михаїло Бучак, окресливши напрями діяльності. Заступник голови протоієрей Ігор Бігун зачитав основні положення статуту громадської організації.

Було вручено її посвідчення. Зокрема, єпархіальний архієрей одержав посвідчення почесного голови «Військових капеланів Волині». Церковними нагородами відзначили капеланів протоієрів Юрія Здебського, Андрія Мовчанюка та Івана Гурєєва.

В урочистості взяли участь представники громадськості, зокрема, з Тернопільської та Івано-Франківської областей.

Віктор ГРЕБЕНЮК, Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2-4

Владика Михайл: із Волинської трагедії робимо належні висновки

Митрополит Луцький і Волинський 23 серпня уперше відслужив панахиду в с. Стенжаричі Володимирського районного деканату на місці поховання українців, убитих вояками польської Армії крайової під час кривавого протистояння в 1943 році.

«Хто в тій трагедії винуватий? – запитує високопреосвященний, звертаючись до всіх, хто зібрався з цієї скорботної нагоди. – Винуватий кожен, хто вбивав». Убивали поляки українців, бо вважали Волинь «кресами», тобто окраїною, Польщі; убивали натомість українці поляків, боронячи свою землю. Із цієї обопільної біди маємо зробити висновки для сьогодення, щоб старі кривди не затмарювали надалі стосунків між обома християнськими народами. Маємо пам'ятати історію, наголосив архієрей.

Із владикою служили районний декан протоієрей Євген Шевчук, настоятель стенжаричької громади Успіння Пресвятої Богородиці протоієрей Борис Гідзінський, інші священники Володимирських міського й районного благочинь. Разом із парафіянами молилися місцевий сільський голова Анатолій Яльницький, голова райради Роман Гук.

У Луцьку освячено пам'ятну дошку волинському героєві

На будинку, де загинув військовослужбовець Василь Зелінський провів дитячі роки та юність, встановлено меморіальний знак. Молитву за упокій та чин освячення дошки 23 серпня відправив настоятель парафії Віри, Надії, Любові та матері їх Софії (Луцький біотехнічний інститут) священник Андрій Ротченков.

У слові о. Андрій зазначив, що тепер це місце стане місцем молитви, аби в молитві за упокій ми згадували героя, місцем пам'яті, щоб ми не забували його подвиг, та місцем нашого натхнення, аби його вчинок завжди нам нагадував про любов до України.

Із душпастирем молилися рідні та близькі загиблого, представники влади і громадськості, курсанти обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Василь Зелінський служив розвідником у 51-й ОМБр. Загинув 29 серпня 2014 р. під час виходу з іловайського котла так званним зеленим коридором. У бійця залишилася дружина та двоє дітей.

У Цумані освячено пам'ятну дошку Вікторіві Ткачуку

Чин освячення меморіального знака на стіні школи, в якій навчався загиблий військовослужбовець, відправив декан протоієрей Тарас Манелюк 23 серпня.

Виголошуючи слово, душпастир зазначив, що незалежність нам дається дуже болісно, вона залита кров'ю. І тому, дивлячись на цю дошку і згадуючи бійця, ми не маємо права забути його і його подвиг. Бо він поліг за наше мирне небо, за те, що хотів жити на цій Богом даній землі.

Із о. Тарасом молилися рідні військовослужбовця, селищний голова Анатолій Дорощук, інші представники влади та громадськості, педагогічний колектив та учні школи.

Віктор Ткачук народився 5 серпня 1976 р. в Цумані Ківерецького району. Служив у 128-й ОГПБ. Загинув 21 серпня 2015 р., підірвавшись на протипіхотній міні за 15 кілометрів від міста Щастя (Луганська область).

Біля головного храму єпархії можна зарядити гаджети

Волинська громадська організація «Фундація розвитку громад» (голова Роман Максимчук) установила лавку із сонячними батареями для підзарядки мобільних пристроїв на майдані луцького кафедрального собору Святої Трійці.

«Сонячну лавку» поставили з нагоди Дня Незалежності за благословінням митрополита Луцького і Волинського Михайла. Над втіленням ідеї працював ветеран АТО Сергій Хомяк, який створив і новий дизайн.

Це друга лавка у місті, де можна зарядити мобільні пристрої від сонячної енергії. Першу – встановлено на території Луцького національного технічного університету з нагоди 50-річчя вишу.

ВАРТО ЗНАТИ

СТАРОЗАВІТНІ ПРИКЛАДИ СУЧАСНИМ КЕРІВНИКАМ

Працюючи в будь-якій організації, установі чи на підприємстві, кожен із нас вступає в певні відносини з колегами по роботі. З одними людьми ці стосунки можуть бути на рівних, а з іншими ми опиняємося в ролі підлеглих чи носіїв влади (керівників, управлінців). Причому комусь доводиться керувати одним-декількома працівниками нижчого рівня (рівнів), а декому – десятками, сотнями або й навіть тисячами підлеглих.

І тому виникають питання: як налагодити роботу ввіреного тобі малого чи великого колективу таким чином, щоб він працював злагоджено, ефективно, з максимальною віддачею? Як виправдати довірену тобі Богом справу управління іншими людьми? Знайти відповідь на ці, як зрештою, і на багато інших життєвих запитань, нам допоможе Біблія – священна для кожного християнина книга. Адже хоча й написана вона людьми, та з натхнення Духа Святого. Можна сказати, що писали її руки людські, які направляв Отець Небесний через Духа Святого.

Отже, звернімося до цієї Книги та віднайдемо в ній яскраві приклади того, яким має бути наближений до ідеалу управлінець, якими рисами він повинен володіти, а яких, навпаки, уникати.

Ознайомившись зі Старим Заповітом, можна виділити низку бажаних якостей для сучасних менеджерів. Наведемо їх тут у порядку згадування вибраних нами цитат.

1. Порядність.

Йосиф відмовився спати з дружиною свого господаря та благодійника Потифара, який був царедворцем фараона, начальником охоронців (Бут. 39:1-12).

2. Довіра підлеглим.

Єгипетський фараон поставив тридцятирічного Йосифа над домом своїм і всією землею Єгипетською (Бут. 41:37-41).

3. Залагодження міжособистісних конфліктів у колективі.

Мойсей, бачачи, як два євреї сваряться, сказав тому, хто кривдив: «Навіщо ти б'єш ближнього твого?» (Вих. 2:13).

4. Дотримання слова.

Галаадитянин Ієффай пообіцяв Господу в разі перемоги над аммонітянами після свого повернення з миром принести Йому в усепалення те, що вийде з воріт його дому назустріч йому. Першою, хто зустрів Ієффая, була його єдина дочка, над якою він і звершив свою обітницю (Суд. 11:29-40). Це негативний приклад – поспішної, необдуманної обітничі.

5. Жертовність.

Для того, щоб помститися филистимлянам, Самсон не пошкодував навіть свого життя. Він зрушив з місця два середніх стовпи, на яких тримався дім филистимських власників, і загинув сам разом із трьома тисячами ворогів на покрівлі (Суд. 16:26-30).

6. Великодушність.

Господь вказав на Саула як царя для Ізраїлю, але деякі негідні люди знехтували його та не піднесли йому дарів. Приблизно через місяць після цього Саул здобув перемогу над аммонітянами і народ захотів умертвити тих, хто був проти його царювання. Однак він цього не допустив (1 Цар. 10:17-11:13).

7. Ініціативність.

Син Саула Йонафан разом зі своїм зброєносцем таємно від батька піднявся на скелю до загону филистимського, завдав поразку ворогам і тим надихнув ізраїльтянам до битви (1 Цар. 14:1-23).

8. Турбота про хворих (втомлених, знесилених) підлеглих.

Одного разу цар Давид переслідував амалікітян, що повели в полон жителів його міста Секелаг. Сталося так, що переслідувати ворогів до кінця та повернути полонених змогли тільки чотириста із шестисот чоловік, які супроводжували царя. Решта двісті зупинилися знесилені біля Восорського потоку. Після щасливого повернення із перемогою цар прийняв рішення розділити здобич на рівні частки між усіма: і тими, хто ходив на війну, і тими, хто залишався при обозі (1 Цар. 30:1-25).

9. Щедрість.

Після того як ковчег Божий урочисто перенесли в місто Давидове (Сіон), цар роздав усім – безлічі – присутнім ізраїльтянам по хлібині, по шматку смаженого м'яса і по коржу (2 Цар. 6:18-19).

10. Вдячність.

Під час перебування царя Давида у Маханаїмі, коли він утік від свого сина Авессалома, галаадитянин Верзеллій забезпечував його та людей, які були з ним, їжею. Після перемоги над ворогами Давид сказав Верзеллю, щоби той ішов із ним, і цар годуватиме його в Єрусалимі (2 Цар. 19:32-33). Крім того, перед смертю він заповідав своєму синові Соломону виявити милість до синів Верзеллія, щоб вони були між тими, хто годується за царським столом (3 Цар. 2:7).

11. Шана померлим підлеглим.

Нефалімівець Товит був відведений полоненим у країну Ассирійську, в Ніневію. Там він робив багато благодіянь своїм єдиноплемінникам. Зокрема, якщо бачив когось із них померлим і викинутим за стіну міста, ховав його (Тов. 1:1-17).

Юда Маккавей після перемоги над військом Горгія зібрав до двох тисяч драхм срібла і послав у Єрусалим, щоб принести жертву за гріх своїх померлих воїнів, які були ідолопоклонниками (2 Мак. 12:32-45).

12. Рішучість.

Ізраїльтянка Юдиф не побоялася піти до Олоферна, воєначальника асирійського, й умертвити його, захищаючи свій народ від смерті та пограбування (Юдиф 8-13).

13. Вірність.

Троє поборжних юнаків юдейських Ананія, Мисаїл і Азарія відмовилися поклонитися золотому ідолу, якого поставив цар Навуходоносор, і були вкинуті у розжарену піч (Дан. 3:8-21).

14. Чесність.

Книжник Єлазар відмовився їсти під виглядом ідоложертовного ним самим приготоване м'ясо, щоби цим не спокусити юдеїв (2 Мак. 6:18-31).

Водночас нечестивий володар у Біблії прирівнюється до рикаючого лева та голодного ведмедя (Притч. 28:15). Крім того, у Старому Заповіті можна натрапити й на згадки про непорядні дії деяких осіб. Зокрема, небажаними характеристиками для управлінців є:

1. Обман.

Лаван, тесть Якова, якому він служив двадцять років за двох його дочок і худобу, десять разів переминяв нагороду йому за роботу (Бут. 31:41).

2. Заздрість.

Цар Давид забажав собі за жінку Вірсавію – дружину свого воїна Урії-хеттеянина (2 Цар. 11:1-4).

3. Підступність.

Узнавши, що Вірсавія вагітна, Давид наказав своєму воєначальникові Йоаву поставити Урію там, де буде найсильніша битва, та відступити від нього, щоб він був уражений і загинув (2 Цар. 11:5-15).

Звичайно, один і другий перелік не є вичерпними. Кожен, хто ознайомився з ними, може розширити їх своїми характеристиками.

Олеся ТОЦЬКА, кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту факультету економіки та управління Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки

Волинь святкувала з молитвою

У деканатах єпархії пройшли торжества до Дня Державного Прапора та 25-ї річниці Незалежності України, в них взяли участь місцеві священники.

Так, локачинський декан, настоятель парафії Преображення Господнього, що в районному центрі, протоієрей Ігор Дружинець 23 серпня був учасником урочистого підняття Прапора України та святкової академії в районному Будинку культури. Душпастир привітав місцеву владу, учасників АТО і закликав усіх з вірою й молитвою наполегливо трудитись над розбудовою держави. За особистий внесок у розвиток Волинського краю, вагомий досягнення у праці та духовності о. Ігор отримав подяку голови обласної державної адміністрації.

Святкування в Рожищі 24 серпня розпочалося по храмах та продовжилося на міському кладовищі біля пам'ятника полеглому на Донбасі 20-річному Олександрові Плоцедиму. Декан і настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці протоієрей Василь Шняк очолив заупокійну літію по всіх, хто загинув, захищаючи Батьківщину. На молитві, зокрема, були присутні представники УПЦ (МП), Римсько-Католицької Церкви, голови райдержадміністрації Інна Гайворонська, райради Андрій Музика, міський голова В'ячеслав Поліщук. Потому відбулася піша хода до центральної площі, де продовжилися урочистості.

У Ковелі священники обох благочинь під проводом міського декана протоієрея Анатолія Александрюка та районного – протоієрея Івана Бониса, відслуживши на Меморіальному комплексі слави панахиду по загиблих у Другій світовій війні, воїнах-афганцях і воїнах АТО, та молитву за Україну, освятили в центрі міста пам'ятник «Борцям за волю України». Серед численних мирян при цьому були присутні міський голова Олег Кіндер та голова РДА Віктор Козак.

Голос Церкви було добре чути у День Незалежності в Луцьку

При відзначенні 25-річчя Незалежності України в обласному центрі 24 серпня відбулися, зокрема, такі події.

У кафедральному соборі Святої Трійці митрополит Луцький і Волинський Михайл очолив молебень за Україну. В проповіді високопреосвященний закликав пам'ятати про те, що Бог чекає від нас під час воєнних дій, економічних і політичних перетворень передусім духовного перетворення, міцного стояння у православ'ї.

Після молебню вручено церковні відзнаки військовим капеланам – протоієрею Михайлові Бучаку, священникам Андрієві Мовчанюку, Іванові Гуреєву та Олександрові Вронському, а також кільком мирянам.

Опісля на Театральній площі під час святкування голова облдержадміністрації Володимир Гунчик вручив нашому митрополитові державну відзнаку – орден «За заслуги» II ступеня (про відповідний Указ Президента Петра Порошенка ми повідомляли раніше).

На пропозицію владика Михайла, висловлену на засіданні Волинської ради Церков, урочиста частина святкувань завершилась виступом головуючого ВРЦ (нині за чергою це єпископ Римсько-Католицької Церкви Віталій Скомаровський), що засвідчило єднання християн різних конфесій нашого краю навколо ідей миру і державної незалежності, та співом духовного гімну «Боже великий, єдиний».

У Підбереззі відкрили меморіал борцям за волю України

У с. Підбереззя Горохівського деканату освячено меморіальний комплекс «Борцям за волю України». Богослужіння 24 серпня, в день села, відправив декан протоієрей Андрій Сидор із місцевим духовенством. На стелах викарбувано імена селян, які загинули за Україну, починаючи від Другої світової війни і дотепер.

У молитві взяли участь голови РДА Любов Матвеева та райради Тарас Щерблюк, представники громадськості.

Після освячення місцева влада нагородила усіх причетних до створення пам'ятного місця. Зокрема, подяку райради вручено протоієрею Василеві Ревазі, настоятелю місцевої парафії Зачаття праведною Анною Пресвятої Богородиці.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті pravoslavnyi.org.ua

ЦЕРКВА І МОЛОДЬ

Відбувся єпархіяльний молодіжний табір

Управління єпархії, зокрема інспектор з питань місійної діяльності протоієрей Юрій Близнюк, 14–22 липня провело традиційний, сьомий

православний молодіжний табір в урочищі Білі Береги поблизу селища Колки Маневицького деканату.

Близько 130 учасників відпочивало в таборі цього року. Діти брали участь у різних естафетах, іграх тощо, купалися досхочу. Окрім духовних бесід, важливе значення мало і патріотичне виховання. Проведено прощу до Тростянецької чудотворної ікони Божої Матері.

До організації та проведення табору долучилися митрополит Луцький і Волинський Михайл, який прибув, щоб відкрити його, маневицький декан Андрій Закидальський, священники Луцьких міського, районного та Ківерецького благочинь. Духівником табору був насельник Жидичинського чоловічого монастиря Святого Миколая Чудотворця ієромонах Макарій (Дядюсь).

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина інформаційної служби єпархії

ОФІЦІЙНО

Архимандрит Константин (Марченко) – прес-секретар єпархії

В інформаційно-видавничому центрі єпархії (ІВЦ) – кадрова зміна. Згідно з указами митрополита Луцького і Волинського Михайла від 25 серпня (№ 48, 49), Андрія Гнатюка звільнено від обов'язків прес-секретаря єпархії, архимандрита Константина – призначено на цю посаду.

Архимандрит Константин (у миру Іван Марченко) народився 1980 року в Луцьку. З відзнакою закінчив Вище професійне училище № 2, навчався у Луцькому біотехнічному інституті при Міжнародному технічному університеті (факультет «Медичні апарати і препарати»), закінчив Волинську православну богословську академію. З 2004-го займався журналістською роботою у різних ЗМІ. Був головою Луцького молодіжного православного братства

Преподобного Миколи Святоші, князя Луцького. У 2007 році зачислений до братії Жидичинського монастиря. 10 травня 2007-го владика Михайл висвятив брата Константина на диякона, а 17 червня – на ієромонаха. З 1 грудня 2008 року він – намісник обителі в Жидичині (з невеликою перервою в 2011-му, коли тимчасово ніс послух у Києві, в Михайлівському Золотоверхому монастирі). 12 січня 2011 року призначений деканом монастирів єпархії.

Нагадаємо, інформаційно-видавничий центр єпархії об'єднує сім відділів: інформаційну службу, прес-службу, сайт *Pravoslavivolydni.org.ua*, газету «Волинські єпархіяльні відомості», телестудію «Собор», радіостудію «Благо» та видавничий відділ «Ключі». Головою ІВЦ є протоієрей Віталій Собко.

Священника Сергія Паладовського звільнено від обов'язків настоятеля парафії Апостолів Петра й Павла в с. Домашів Цуманського дек. (Ківерецький р-н) і зараховано в клір нижнього Преображенського храму кафедрального собору Святої Трійці (укази № 34, 36 від 2 серпня 2016 р.).

Цуманському деканові протоієрею Тарасові Манелюку та Петропавлівській парафії в с. Домашів дано благословіння провести збори й обрати новий склад парафіяльної ради (№ 35 від 2 серпня).

Протоієрея Стефана Савчука призначено

настоятелем парафії Апостолів Петра й Павла в с. Домашів Цуманського дек. (№ 37 від 2 серпня).

Протоієрея Миколу Коновалова відрховано з кліру парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Самийличі Шацького дек. і призначено настоятелем парафії Святого Духа в с. Рудка Козинська Рожищанського дек. (№ 38, 39 від 4 серпня).

Протоієрея Богдана Гриніва відрховано з кліру парафії Святителя Феодосія Чернігівського в Луцьку і призначено настоятелем домового Успенського храму жіночого монастиря Різдва Христового у Володимирі-Волинському (№ 40, 41 від 11 серпня).

Протоієрея Юрія Здебського призначено настоятелем парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Тростянка Володимирського райдек. (№ 42 від 17 серпня)

Священника Антона Коростова звільнено від обов'язків настоятеля парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Лахвичі Любешівського дек., а священника Миколу Кирилюка призначено на цю посаду (№ 43, 44 від 22 серпня).

Диякона Владислава Фультеса зараховано до кліру собору Святого Духа в Нововолинську (№ 50 від 25 серпня).

Диякона Сергія Панащука зараховано до кліру нижнього Преображенського храму

кафедрального собору Святої Трійці (№ 51 від 29 серпня).

Протоієрея Андрія Мовчанюка призначено капеланом роти поліції особливого призначення «Світязь» (№ 52 від 30 серпня).

Протоієрея Василя Лозовицького відрховано з кліру собору Покрови Пресвятої Богородиці в Ківерцях і зараховано до кліру парафії Святителя Феодосія Чернігівського в Луцьку (№ 53, 54 від 1 вересня).

Священника Сергія Паладовського відрховано з кліру нижнього Преображенського храму кафедрального собору Святої Трійці й зараховано до кліру парафії Архістратига Михайла в Луцьку (№ 55, 56 від 1 вересня).

ЄПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

1 жовтня

День освяти храму: 10 років тому, 2006-го, – церква Апостолів Петра й Павла в с. Сокиричі Ківерецького деканату.

3 жовтня

День народження: 35 років тому, 1981-го, – протоієрей Андрій Закидальський, маневицький декан, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в Колках та Великомученика Юрія Переможця в с. Новоукраїнка Маневицького деканату;

35 років тому, 1981-го, – протоієрей Юрій Зінчук, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Хобултова, Мучеників Флора і Лавра в с. Яковичі, Апостолів Петра і Павла в с. Володимирівка та Преподобного Стефана Володимир-Волинського в с. Микуличі Володимирського районного деканату.

7 жовтня

День висвяти: 15 років тому, 2001-го,

– священник Ігор Янчук, клірик парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Полонка Луцького районного деканату.

9 жовтня

День освяти храму: 20 років тому, 1996-го, – церква Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Губин Горохівського деканату;

20 років тому, 1996-го, – церква Апостола і євангеліста Йоана Богослова в с. Уляники Рожищанського деканату.

11 жовтня

День висвяти: 15 років тому, 2001-го, – священник Олег Гремалюк, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Ружин, Преображення Господнього в с. Городищець і Апостолів Петра й Павла в с. Клевець Турійського деканату.

14 жовтня

День заснування храму: 5 років тому, 2011-го, – собор Воскресіння Христового

чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату.

15 жовтня

День освяти храму: 10 років тому, 2006-го, – церква Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодяжне Ковельського районного деканату.

День висвяти: 10 років тому, 2006-го, – священник Василь Довбуш, настоятель парафії Архістратига Михайла в с. Омельно Ківерецького деканату.

20 жовтня

День заснування храму: 5 років тому, 2011-го, – церква Преподобного Сергія Послушного, печерського, в с. Зміїнець Луцького районного деканату.

День висвяти: 20 років тому, 1996-го, – протоієрей Євген Рябець, настоятель парафії Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії у Володимирі-Волинському, клірик собору Різдва Христового цього ж міста.

26 жовтня

День освяти храму: 10 років тому, 2006-го, – церква Успіння Пресвятої Богородиці в с. В'язівно Любешівського деканату.

27 жовтня

День висвяти: 10 років тому, 2006-го, – ієромонах Миколай (Смаглюк), старший інспектор Волинської православної богословської академії, клірик нижнього Преображенського храму кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку.

28 жовтня

День висвяти: 15 років тому, 2001-го, – священник Віталій Корніюк.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, болюб'язні отці, браття і сестри! Хай Бог благословляє усіх вас на многі і благі літа!

ПАЛОМНИЦТВА

25 вересня – до почаївських святих: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 150 грн.

28 вересня – 5 жовтня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»). Проводиться з благословіння Патріарха Філарета, очолює митрополит Луцький і Волинський Михайл): Хайфа

– долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – бібліяна Галілея – Ярденит – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

13–21 жовтня – до святих Грузії: Тбілісі – Мцхета – Сігнахі – Бодбе – Телаві – Ахалціхе – Боржомі. Зголошуватися не пізніше ніж за три тижні.

15–22 жовтня – до святих Європи: Угорщина (Мішкольц,

Будапешт), Австрія (Відень), Італія (Рим, Венеція, Ліньяно-Сабб'ядор, Флоренція), Ватикан. Очолує митрополит Луцький і Волинський Михайл. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел.: (0332) 71–83–77, (050) 812–09–79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Газета «Волинські єпархіяльні відомості»: запитуйте у храмах, кіосках, передплачуйте на пошту (виходить раз на місяць). Звертатись: (0332) 72-21-82, hazeta.vyev@gmail.com
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки).

ДИВІТЬСЯ
Відеоканали в інтернеті: Youtube.com/PravoslaviaVolyni; Youtube.com/social1970
Передачі на обласному державному телебаченні: «Що каже священник» (виходить раз на місяць) і «Людина духовна» (щотижня). Слідуйте за телепрограмою.
Звертатись: (0332) 72-21-82, telesobor@gmail.com

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Звертатись: (095) 126-40-77, blaho@ukr.net

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslavivolydni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Свідчення про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ТОВ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 2834. Наклад 3000 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція
Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «НІЦІАЛ»)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.
Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsystoriia@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00.
Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий єпархією
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00

Інформаційно-видавничий центр
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) – info@pravoslavivolydni.org.ua
Сайт pravoslavivolydni.org.ua – info@pravoslavivolydni.org.ua
Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар архимандрит Константин (Марченко) – pres-sluzhba@ukr.net

Газета «Волинські єпархіяльні відомості» – hazeta.vyev@gmail.com
Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК. Telesobor@gmail.com
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.
Тел. (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. Kljuchi@ukr.net

Капеланська служба
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Україна»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Склад-магазин ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Розпорядок роботи: понеділок–п'ятниця – з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва від 13 до 14-ї.

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

МОЛЯЧИСЬ ПЕРЕД ЧУДОТВОРНОЮ, РЯТУЮТЬСЯ ВІД РАКУ

Щодня десятки людей припадають навколiшки перед чудотворним образом «Богородиця Одигітрія», благаючи допомоги від найважчих недуг.

Звідки прийшла на Волинь «Одигітрія» – загадка історії. Відомо тільки, що коли 1648-го ікону «оселили» у церкві Тростянець (нині – село Ківерцівського району), то вона вже мала вік близько 200 років.

На жаль, усього літопису із життя чудотворного образу теж не збереглося. Хоча окремі факти таки відомі. Як-от самооновлення «Богородиці» в 1889 році. Побачивши таке диво Господнє, невідомий майстер тоді виготовив Божій Матері дерев'яні ризи, вкриті позолотою.

Далі – білі плями у літописі Тростянецької Богородиці. І тільки перекази старожилів донесли нам, нащадкам, дивовижну історію про пожежу, що лютувала у церкві, і святий образ, пошкодити який навіть вогонь не посмів. Щоправда, ризи вкрилися кіптявою. Але й вони, почорнілі, дійшли до наших днів і теж почали на початку 2000-х неймовірним чином оновлюватися.

Нинішній настоятель церкви Святої Трійці УПЦ КП отець Сергій розповідає: коли його, священнослужителя з Київщини, тільки призначили служити у невеликому селі на Волині, вищі сили, здавалося, ведуть сюди, до місця, де оселився образ Одигітрії.

– На той час ікона сім років як перебувала на реставрації. Аби забрати її до церкви, ми мусили подбати про належний дім для чудодійного образу: забезпечити мікроклімат, встановити сигналізацію та надійні двері. І тільки 2011-го «Богородиця з Ісусом» знову стала кликати всіх нужденних, сотням, навіть тисячам людей дарувати віру та зцілення, – провадить священник.

Аби розповісти про всі дива, які за шість останніх літ сотворила Богородиця, не одну книгу треба написати. Бо навіть ті чотири товсті зошити, куди кожен зцілений занотовував подячку, вже закінчилися.

– Але, поверте, кожен випадок по-своєму

унікальний, – запевняє отець Сергій. – Люди розповідають, як іще в середині минулого століття жінка з Росії дізналася про Тростянецьку Богородицю, привезла доньку з дитячим церебральним паралічем. Попри атеїстичні часи і заборону молитися, вона три доби стояла навколiшки перед святим образом. Із кожним новим днем дівчинці ставало все легше. А коли вони поїздом поверталися додому, донька стала самостійно ходити!

Що вже казати про наш час, коли кожного-кожнісного дня паломники звідусіль прямують на Ківерцівщину.

– Серед яскравих спогадів – подружжя, яке, побачивши замок на церковних дверях, уже хотіло повертатися до Луцька. Але останньої миті їх побачив, запросив до храму, вони розповіли, що тяжка недуга – рак дружини – привела пару до ікони. Ширя молитва допомогла цим вірянам. І коли жінка поїхала в Київ до лікарів, ті повідомили: «Ви здорові. Їдьте з Богом», – пригадає священник і додає: випадків дивовижного зцілення від онкозахворювань було чимало.

– А якось приїхала пара, яка 12 літ не мала діток. Жінка побожна, не заперечилася. Натомість чоловік був далекий від релігії, під час першого молебню стояв собі подалі, на підвіконня сперся. На другій службі – вже поруч із дружиною. Третю вони разом увесь молебень на колінах простояли. Розумієте, відкрив цей чоловік своє серце

Господу! А через рік – дзвінок: «Отче, хочемо дитинку охрестити». Розпитавши, звідки телефонує незнайомі люди, промовляю: «Така спека на вулиці. Нащо зайвих 30 кілометрів будете маячати в машині марудити?» – «Ні, – відповідають, – тільки у вас і тільки перед чудодійною іконою». Приїхали. Я як глянув – ледь ноги не підкосилися: той самий чоловік, який рік тому на підвіконня сперся та знехотя молитву слухав. Побіг він до Богородиці, впав навколiшки, заплакав, возсилаючи дяку. Бо саме чудодійний образ допоміг через 12 літ дочекатися первістка Артемка...

Утім, є чимало людей, які зверхньо ставляться до святині, зневажливо – до служителів церкви, не приховує отець Сергій.

– Буває, зайдуть на церковне подвір'я, скло у дверцятах машини присуплять і гукають до мене: «Візьміть гроші, помолитесь за мене». – «Я не жебрак. Ваших грошей не потребую, – відповідаю в таких випадках. – А помолитися – то ви й самі можете зайти. Двері церкви завжди відчинені для вірян». – «Нема в нас часу», – кажуть, на ходу піднімаючи скло автомобільних дверей, і їдуть геть, – із гіркотою каже священник.

Але, як мовиться, Бог нам усім суддя. Просто кожному варто пам'ятати: Господь милосердний для того нам статки посилає, аби частинку від отриманого ми спрямовували на благі діла. Бо так буде не завжди...

– ... Так буде не завжди, – підтримує отець. – Чи знав хто, скажімо, що прийде в Україну війна? Що за одну мить один снаряд могло знищити не тільки вилли чи машини – покалічити цілі родини, зламати долі?! Коли я 45 днів як капелан перебував в АТО, бачив, із якою вірою підходять бійці до Тростянецької чудотворної ікони (її копію привіз на передову). Спілкуючись зі мною, хлопці шукали підтримки, розради. Вони щиро вірили: ті маленькі іконки Богородиці, що їх подарував їм на згадку, на правду вбережуть від поранень та смерті.

Так само просити в Одигітрії заступництва

приходять до Тростянецької церкви матері, жінки, доньки, падають навколiшки перед іконою люди різних статків, статусів, конфесій.

– Чудотворний образ об'єднав у спільній нашій горі, – провадить отець Сергій. – Шкода, що тільки тепер ми зрозуміли: нам, українцям, нема чого ділити і ворогувати. А збагнули б раніше – скількох бід уникнули б, у тому числі й війни...

Оксана БУБЕНЩИКОВА. Тижневик «Волинські новини» (№ 25 від 21 липня). (Volynnews.com)

РОЗДУМИ

ЖЕРТВА

Дві родини вирішили поєднати шлюбом законних молодих людей. Спочатку сердечні справи залагодити наречені, згодом за діло взялися батьки. Вирішили господарські проблеми: кількість гостей, приміщення, транспорт, меню, костюми... Реєстрація шлюбу мала відбутися урочисто за представництва гостей і всіх цікавих, Вінчання – не менш пишно і врочисто у храмі...

Ось тут і почалися розбіжності та незгоди. Принциповим питанням стала досить важлива для родин деталь: наречений із родичами належав до Української Православної Церкви Київського Патріархату, а наречена – до Московського. Дискусії спочатку відбувалися мирно, потім більш емоційно, і, щоб не пересваритися, толерантно знайшли компроміс: весілля відбуватиметься у святу неділеньку із реєстрацією

та видачею документа про одруження, а ось до храму молоде подружжя не піде зовсім. Ні одна, ні інша дружина і цілком адекватна родина не побажала принести свої принципи та амбіції в жертву й терпимості іншій. Вирішили в жертву принести... Богу благодарять, точніше – обійтися без неї. Забули веселяни прості істини вчення Святого Письма: «Хто не зо Мною, той супроти Мене» (Мф. 12:30).

За багатим святковим столом виголошувались щирі тости, грали музику, тамада відпрацьовував, як годиться, щедрий гонорар, молоді під викрики «гірко!» підсолоджували гостям святковий трунок, а на серці більшості гостей залишалась непідсолодженою гіркота невинної жертви. «Бо якою

ви мірою міряєте, такою відміряють вам» (Лк. 6:38). Мова не йде про конкретний вибір храму для Вінчання – частина гостей почувалася б переможцем, інша – переможеним. Ідеться про одвічні Божі істини: «Віддайте кесарева – кесареві, а Богові – Боже» (Мф. 22:21). Батьки молоді та молодого благословляли іконами молоде подружжя, клали хресне знамення на їх молоді голови, але таїнство Вінчання вирішили обійти стороною. Час, мовляв, покаже справжню цінність патріархів і розставити все на свої місця...

«Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас» (Як. 4:8).

Проте, на жаль, ця істина зіграла далеко не зближуючу роль як з новим родом, так і зі

Всевишнім. Тон для протиріччя задавали, як правило, батьки: від них залежала матеріальна сторона бенкету, а молодим подружжям керувала Любов. Бо ж Господь то і є Любов – усеперемагаюча і жертвна.

Думається, що недовго доведеться чекати, і одна із половинок нової сім'ї поступиться іншої заради світлого почуття і спасіння душі. І тоді шлях поведе їх до храму Божого, до великої любові Творця. А істина прийде обов'язково. І підґрунтям тієї істини буде усвідомлення свого місця на Божій землі й приналежність до українського роду, який завжди відзначався мудрістю й терпимістю, совістю та порядністю, успадкованою від славних прадідів. Бо ж сказано саме для організаторів такого весільного святкування: «Коли сліпий водить сліпого, обоє до ями впадуть» (Мф. 15:14).

Віталій КЛИМЧУК

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

ХТО ПРИСЛАВ ПОКЕМОНІВ?

Запитання: «У чому шкідливість комп'ютерних ігор? Запитую це також через аксіотаж із зрою, яка зараз шириться світом, – «Покемон гоу», коли і малі й великі бігають містами і збирають тих дивних звірят?»

Відповідає священник Андрій Хромяк, настоятель храму Великомученика Юрія Переможця (с. Жабка Ківерецького деканату).

Сучасні відеоігри відкривають новий світ – світ «віртуальної (уявної) реальності». Суть його в тому, що людина занурюється в придуманий програмістом простір, схожий на справжній, і отримує можливість стати не тільки глядачем і стороннім спостерігачем, але й активним учасником, не тільки співпереживальником, але і творцем подій цього світу.

З точки зору сприйняття і переживання людини цей уявний світ настільки ж реальний, а силою переживань навіть і більше чуттєвий, ніж існуючий. Людина входить у новий, віртуальний світ, і її свідомість ніби відділяється від реального. Причому новий світ – не тільки мрій, але реальних переживань і вчинків.

Світ віртуальної реальності зовсім не новий для людства. Людина – мрійник, у фантазіях вигадує собі неіснуюче, може настільки сильно увійти в нього, що воно стає його власним «я». Поступово вживаючись у цей вигаданий світ, люди перестають відокремлювати його від реального, змішують їх і одночасно живуть в тому і в іншому.

Покемони в масовій культурі відомі з 1997 року, завжди були популярні, та останнім часом найбільше. Щодо гри, яка зараз поширилась на всіх континентах, то кому вона приносить реальну користь? Напевно, тільки її творцям, оскільки після виходу релізу гри акції компанії «Нінтендо» виходили до 200 млн доларів! Що це дає людям, які в неї грають? Читав статтю про одного чоловіка, який залишив роботу, щоб мати більше вільного часу збирати покемонів. Також у пресі розповідається про людей, які вночі були пограбовані на вулиці через свою неухважність у пошуках рідкісних покемонів. Є сміливці, які відправляються на інші континенти, щоб зібрати всю колекцію цих кумедних звірят.

У частині відеоігор передбачено моральний

вибір, та все-таки, на жаль, у світі віртуальної реальності немає місця Богові, але є місце дияволу. Бо ж людина не бореться там зі своїми пристрастями, а цілком віддається їм, занурюється в них. (Звичайно ж, ми не маємо на увазі відеоігри-симулятори, за якими вчать пілоти, машиністи, військовики, космонавти).

Преподобний Ніл Синайський сказав: «У тому й полягає вся боротьба душі, щоб не віддалити розум від Бога, не зупинитися й не погоджуватися з нечистими помислами і не звертати уваги на те, що зображає в серці цей вартий всякого осуду древній смертоносний – диявол».

Захоплення електронними іграми, зокрема відеоіграми, особливо шкідливі для дітей. Дитина годинами просиджує перед дисплеєм, як правило, мало читає, її інтереси звужуються до розмірів екрана. Пам'ятайте у таких дітей слабшає, вони починають гірше вчитися, стають млявими, безініціативними. Часто порушується сон: погано засинають, нерідко сняться кошмари.

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; hazeta.vyev@gmail.com